

и членъ отъ семейството, стига той при влизането въ къщи да донесе и сложи сѣно или съчки при огъня, да седне върху тѣхъ и да покуткудячи.

Въ Самоковъ съществува свършено обратенъ обичай. Тамъ на Игнаждень не пускатъ хора да имъ стѣпватъ въ къщи и ако да има неотложна нужда за това, то посетителътъ трѣбва безъ друго да донесе като подарѣкъ симитъ, иначе да се не вестява. Освенъ това, всѣки ученикъ, ученичка, занаятчийски чиракъ и обикновенитѣ слуги трѣбва да поднесатъ на учителя или на господаря си по единъ симитъ. Ето защо тамъ презъ цѣлата нощъ предъ Игнаждень симитчиитѣ кръстосватъ улицитѣ, за да имъ продаватъ симити.

Въ северо-западна България полязването или *спохождане*, споредъ както го тамъ още наричатъ, става малко иначе. Тамъ всѣка къща си има постояненъ полязникъ, когото още вечерта предъ Игнаждень калесватъ съ бѣклица. Когато дойде рано на другия день, като влѣзе и поздрави съ добро утро, той пита: „Славите ли Млада Бога.“ — „Славимъ“, отговаря стопанинътъ, Тогава той отива при огнището, бърка изъ жаравнината съ вѣйка отъ граница или церовина и благославя: „Колкото искрици, толкова пиленца, шиленца... (изреждатъ се приплодитѣ които се намиратъ въ домакинството), а най-вече медъ и масло и бѣла пшеница“. Присѣтствующитѣ отговарятъ: „Аминъ, дай Боже“. Тогава полязникътъ сяда на пода при огнището и зима въ рѣце пригответното решето съ жито, а наоколо му въ това време насилватъ бобъ и орѣхи. Послѣ той става и почва да сѣе жито, а всички викатъ „дай Боже“.

Митю Томовъ отъ с. Ботево (Добришко) разказва следното: „Една година рано сутринта на Игнаждень, непомня по каква работа, отидохъ у дѣдови Гроздюи и ги заполязахъ. Случило се, че нея година имъ се извѣдили много пиленца. На другата година баба Кръстина казва на дѣда Гроздя: „Дѣдо, я измисли някоя работа, па повикай Митя да доди да ни запозлези, защото миналата година отъ неговъ късметъ ли бѣше, н знамъ, много хубаво ни мѣтиха кокошкитѣ“. Една вечеръ дѣдо Гроздю дохажда у дома и ми казва: „Митю, утре рано земи пушката си и ела да идемъ да убиемъ нѣкой язълъ (дива свиня) за Коледа“. — Сутринта рано ставамъ азъ,